

Рисувачътъ си замина на работа, а дѣвойчето се върна у дома си съ жълтица въ рѣцѣ. Тази жълтица избави живота на пѣтлето и продължи радостта на Катеринка.

Бащата вече не помисли да заколи юначето. Той го остави да си умрѣ отъ собствена смъртъ.

Азъ не съмъ свиня.

Нека другитѣ грухтятъ
Въ кочината кална,
Азъ не искамъ да стоя
Въ тазъ колиба жална.

Дрехи ще си облѣка,
Както мий угода,
Па ще ида по свѣта —
Измежду народа.